

Когато жената загуби своите женски елементи на духа, много лесно може да се отдаде на вулгарна претяжност. Такава жена е изроден тип и е по лоша от мъжа — претяжник — тя е чудовище. Чудовището нма образа Божи.

В историята на изкуството нма нито един случай, от който да се види, че мъж — артист се е вдъхновил от жена — чудовище, или — жена да изобрази въ творенията си извратени и обезобразени чудовища, както и жена — чудовище да стане артистка въ коя да е област на изкуството.

Така, през всички въкове мълкомъ призната жената за вдъхновителка, народит я абстрахират от нейната индивидуалност и тя става изразъ на всичко, що е прекрасно и възвишено; тя става

СИМВОЛЪ.

Проследете древните религии, ония религии, които родиха изкуството на стария свѣтъ и ще видите, че всички възвишени идеи, всички отвлечени форми на човѣшкия интелектъ, сж олицетворени подъ образа на жена. Жени сж музитѣ. Свободата и мисълта, любовта и красотата, душата, държавата и победата всѣкога се илюстриратъ като женски фигури.

Смѣло ли е тогава, ако кажа, че ако нмаше жени, нмаше да има изкуство?

Чудното е само, какъ мъжетѣ, които се гордѣятъ за своя гений, сж се възспирали да признаятъ до колко го дължатъ на жената, оная жена, която чрезъ своето изкуство сж приравнили съ боговетѣ.

Библейската традиция за създаването при дървото на познанието поставя една жена.

Това не е току-тъй измислено отъ Мойсея. Първиятъ разуменъ човѣкъ (homo sapiens), съзерцавайки всемира, който започналъ вече да болютвори, отъ което боготворение проблѣсватъ първите лъчи на из-